

Fremsat den 4. oktober 2018 af Søren Egge Rasmussen (EL), Eva Flyvholm (EL), Rosa Lund (EL),
Jakob Sølvhøj (EL) og Finn Sørensen (EL)

Forslag til folketingsbeslutning

om maksimalt én fællesanvisning af ungdomsboliger i en kommune og
mulighed for én fællesanvisning på tværs af kommuner

Folketinget pålægger regeringen at udarbejde og fremsætte lovforslag om, at der maksimalt kan være én fællesanvisning af ungdomsboliger i en kommune, og at der gives mulighed for fællesanvisning på tværs af kommuner.

Bemærkninger til forslaget

Muligheden for, at flere kommuner kan anvende det samme indstillingsudvalg, er til stede i dag. Der er dog i lovgivningen ikke taget stilling til en begrænsning af, hvor mange indstillingsudvalg, der kan være i en kommune. Med beslutningsforslaget sikres det, at der oprettes én fællesanvisning af ungdomsboliger i en kommune.

I de tilfælde, hvor der er flere anvisningslister, eksempelvis omkring uddannelsesbyer, betyder det, at de studerende må søge om en ungdomsbolig flere steder, og at der er flere ventelister med forskellige anvisningskriterier. Det giver en mindre effektiv afvikling af boligkøen ved studiestart og gør det vanskeligt for de studerende at få et samlet overblik over mulighederne for at få en ungdomsbolig. Derfor skal hensynet til, at uddannelsessøgende får let og overskuelig adgang til ungdomsboliger i uddannelsesbyerne, vægtes meget højt.

Fællesanvisning af ungdomsboliger

Det er den enkelte kommunalbestyrelse, der beslutter, hvorvidt der skal etableres en fælles anvisning for offentligt støttede ungdomsboliger i kommunen. Den fælles anvisning af støttede ungdomsboliger skal varetages gennem en organisation, der er godkendt af kommunalbestyrelsen.

Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at fællesanvisningen omfatter alle ungdomsboliger tilhørende almene boligorganisationer, selvejende almene ungdomsboliginstitutioner, selvejende ungdomsboliginstitutioner og offentligt støttede private ungdomsboliger i kommunen. For offentligt støttede private ungdomsboliger kan der mellem kommunen og udlejeren indgås aftale om, at fællesanvisningen administrerer anvisning af mindst 80 pct. af de ledige boliger pr. år. Der skal desuden være mulighed for, at udlejere af private og fondsejede værelser og ungdomsboliger frivilligt kan tilslutte sig.

Hvis der i en kommune ikke er etableret fællesanvisning, skal det være muligt for udlejere at tilknytte ungdomsboliger til en fællesanvisning i en anden kommune. For støttede boliger forudsættes en accept fra kommunen, hvori boligerne er beliggende.

Fællesanvisning på tværs af kommuner

Flere kommuner skal kunne gå sammen om at oprette én fællesanvisning af ungdomsboliger. Det betyder i så fald, at der ikke samtidig kan være en lokal fællesanvisning i hver af de enkelte kommuner, der indgår i samarbejdet om én tværkommunal fællesanvisning.

Det vil være en forudsætning for en tværkommunal fællesanvisning, at de samarbejdende kommuner samtidig aftaler, hvilke anvisningskriterier der skal gælde, og hvilken af

kommunerne der skal være hjemstedskommune for fællesanvisningen.

Den tværkommunale fællesanvisning kan senere udvides til at omfatte ungdomsboliger i yderligere kommuner under tilsvarende betingelser.

Finansiering

Antallet af nuværende fællesanvisninger er meget begrænset og kun en enkelt kommune (Københavns Kommune) har mere end én fællesanvisning (Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v., lov om boligbyggeri, lov om støttede private ungdomsboliger og lov om ejerlejligheder (Harmonisering og modernisering af regler om ungdomsboliger, Center for Boligsocial Udvikling og ejerlejlighedsopdeling), Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet, den 27. oktober 2016). På den baggrund vurderes det, at de administrative konsekvenser, herunder omstillingsbyrder, er begrænsede.

Fællesanvisningen foreslås finansieret af de omfattede udlejere, som betaler et tilslutningsbidrag og et årligt administrationsbidrag. Administrationsbidraget skal fastsættes kostægte, således at det alene dækker de udgifter, som reelt er forbundet med driften af fællesanvisningen. Princippet om kostægte prisfastsættelse svarer til det, som også gælder for administration af almene boliger. Dette princip anvendes for at sikre et gennemskueligt og ensartet finansieringsgrundlag for fællesanvisningen. Princippet om kostægte prisfastsættelse skal også gælde, når fællesanvisningen varetager tilsvarende opgaver for andre udlejere, eksempelvis private udlejere, som tilslutter sig fællesanvisningen frivilligt, eller når fællesanvisningen udfører administrative opgaver m.v. for kommunen som led i en samordnet virksomhed.

Tidligere udkast til lovforslag

Den tidligere regering (Venstre) sendte i oktober 2016 et udkast til et lovforslag i høring, hvor en del af forslaget omhandlede netop muligheden for kommunerne for at kræve én fællesanvisningsliste og mulighed for fællesanvisning på tværs af kommunegrænser (Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v., lov om boligbyggeri, lov om støttede private ungdomsboliger og lov om ejerlejligheder (Harmonisering og modernisering af regler om ungdomsboliger, Center for Boligsocial Udvikling og ejerlejlighedsopdeling), Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet, den 27. oktober 2016). Der er ikke fremsat lovforslag på baggrund af udkastet til lovforslaget.

Skriftlig fremsættelse

Søren Egge Rasmussen (EL):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om maksimalt én fællesanvisning af ungdomsboliger i en kommune og mulighed for én fællesanvisning på tværs af kommuner.

(Beslutningsforslag nr. B 8)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.